

ÖNÉLETRAJZ

Dr. Böcker Tivadar okl. geológus mérnök, a műszaki tudományok kandidátusa

Született Újpest, 1931. 04. 01

Végzettsége okl. geológus mérnök, Műszaki Egyetem 1954

Bányamérnöki Kar, Geológusmérnöki szak, Sopron

Tudományos fokozatok

Egyetemi doktori fokozat

Kandidátusi fokozat

Nyelvtudása Angol, orosz

Munkahely

1954 – 1957 Miskolci Mélyfúró Vállalat, főfúrómester

1957 – 1959 Várpalotai Vállalat, értékelő geológus

1959 – 1964 ALUTERV, tervező mérnök

1964 – 1966 Központi Földtani Hivatal, szakági főgeológus

1966 – 1981 VITUKI, tudományos osztályvezető

1981 – 1991 ALUTERV, műszaki tanácsadó

1991 – 2000 ENVICOM Kft ügyvezető igazgató

2000 -- ENVCION 2000 Kft vezető tervező

A komolyabb szakmai munka 1960-ban kezdődött az Alumíniumipari Tervező Intézetben, (ALUTERV) ahol a bauxitbányászat aktív, termelés előtti víztelenítésének tervezésével foglalkoztunk. Több szakcikk is megjelent. Ezekben a karsztosodás és a tektonika összefüggéseivel foglalkoztunk, valamint összefoglaltuk a nyírádi víztelenítés tapasztalatait és egy vízmérlegen alapuló modellt dolgoztunk ki az előrejelzés számára. Az ALUTERV-ből egy kis kitérővel (Központi Földtani Hivatal, 1964-66, ahol a vízgazdálkodás és annak távlati szervezése volt a feladat) kerültem a Vízgazdálkodási Kutató Intézethez, ahol a Karsztvízkutatási Osztály vezetése várt. Az itt eltöltött 15 évszamos elméleti és gyakorlati eredményt hozott hazai és nemzetközi vonatkozásban egyaránt. 1966-ban dolgoztuk ki a karsztvízkutatás fejlesztésének irányelveit, mely az elkövetkező évtizedekre meghatározta a feladatainkat és tudat alatt a mai napig hat a karsztvízzel foglalkozók gondolkodásmódjára.

Fenti irányelveken alapuló, egységes program mintegy 100 észlelőkút létesítését, valamint 10 meteorológiai állomás telepítését tette lehetővé. Az egységes hálózat létrehozásának beruházási költsége 30 millió forint volt melyet a NIM, az OVH, és a KFH bocsátott rendelkezésünkre.

A dunántúli észlelőhálózat elkészülte után a VITUKI Karsztvízkutatási Osztályához negyedévi rendszerességgel érkeztek be a bányavállalatok kútjainak mérési adatai, az emelt vízhozamok, valamint vízművek hozam és vízszint adatai. Az adatok közkinccsé tétele érdekében 1970-től kezdve minden évben kiadtuk a DK karsztvízszint tér-

képét 1:100 000, majd később 1:200 000 méretarányban. A kezdeményezés hazai és nemzetközi vonatkozásban egyaránt figyelemre méltó, hiszen több ezer km² kiterjedésű karszt területen a vízszintek alakulására – első ízben – adott évenkénti tájékoztatást.

Az észlelőhálózati fúrások adatainak elemzése révén az a következtetés adódott, hogy a *Dunántúli Középhegység karsztvíztározóinak fiktív kőzetmodelljét* a három irányban egymásra merőleges és egymástól egyenlő távolságra elhelyezkedő, rés keresztmetszetű vízjáratok jellemzik.

1981-től 1991-ig ismételten az ALUTERV-nél tevékenykedtem. Ebben az időszakban a bauxitbányászat vízemelése miatt kialakult környezeti problémákkal foglalkoztam a vezérigazgató személyes megbízottja ként. Ezek között is első helyen a Hévízi-tó vízhozam-csökkenése, illetve annak elhárítása állt. Nagyszabású kutató munkálatokat végeztünk (monitoring kutak létesítése, meteorológiai állomás telepítése, a A

1991-ben alapítottuk az ENVICOM mérnöki és számítástechnikai Kft-t, melynek szakmai jogtulója az ENVICOM 2000 Kft. Mint vezetőtervező résztvettem a volt szovjet katonai objektumok környezeti kárfelmérésében, majd az utóbbi években, a vízbázis-védelmi programokban. Ezek sorában kiemelkedő munkám volt a Szekszárd Lőtéri Vízbázis klórozott szénhidrogén szennyeződése feltárásának vezetése.

A Hidrogeológusok Nemzetközi Szövetsége karsztos kőzetek hidrogeológiájával foglalkozó Állandó Bizottságot hozott létre 1970-ben, melyben alapító, és 1990-ig egyedüli magyar tagja voltam.

1972-1973 években FAO megbízásából a Jemeni Arab Köztársaság mezőgazdasági vízellátásának tervezési és kivitelezési munkálatait valamint Lagos (Nigéria) vízellátási rekonstrukciójának tervezési munkálatait vezettem.

BUDAPEST, 2013 FEBRUÁR 13.